

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1077/2015
17.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Р. из Н.С., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 144/15 од 06.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката С.Р., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 144/15 од 06.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 30К 169/15 од 08.05.2015. године, окривљени С.С. оглашен је кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4-четири месеца, с тим да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од 2-две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 42.750,00 динара, у року од 30 дана под претњом принудног извршења, док је оштећена „Ф. б.“ А.Д. Б. упућена да евентуални одштетни захтев оствари у парници.

Виши суд у Зрењанину, пресудом ЗКж1 144/15 од 06.08.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину, преиначио је пресуду Основног суда у Зрењанину 29К 169/15 од 08.05.2015. године, тако што је отклонио примену чл. 64, 65. и 66. КЗ и окр. С.С. осудио на казну затвора у трајању од 4-

четири месеца, док је у осталом делу наведена првостепена пресуда остала неизмењена.

Бранилац окр. С.С., адв. С.Р., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 144/15 од 06.08.2015. године, из разлога предвиђених у члану 485. став 4. у вези са чланом 439. став 1. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 54. став 3. КЗ, са предлогом Врховном касационом суду да усвоји захтев, преиначи побијану другостепену пресуду тако што ће окривљеном изрећи условну осуду са вишом утврђеном казном затвора и дужим роком проверавања или да укине другостепену пресуду и врати предмет на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.С., адв. С.Р., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд, одлуком о казни, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је окривљеном, супротно одредби члана 54. став 3. КЗ, као отежавајуће околности ценио продају фирмама повезаним са И. „Г.“ јечма заложеног у корист „Ф. б.“ и тиме директног доприноса лошем пословању фирме и наношења штете наведеној банци онемогућавањем исте да своје потраживање наплати из заложеног јечма, а које околности не могу бити цењене као отежавајуће јер представљају саму радњу извршења и законско обележје кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ за које је окривљени оглашен кривим, те је неосновано преиначењем првостепене пресуде окривљеном, уместо условне осуде која је предложена и оптужним актом јавног тужиоца, изрекао казну затвора.

Изложени наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Насупрот наводима у захтеву браниоца окривљеног, околност која је обележје кривичног дела, према одредби члана 54. став 3. КЗ, може се узети у обзир и као отежавајућа околност под условом да прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика дела.

У конкретном случају, правноснажном првостепеном пресудом окр. С.С. као одговорно лице у правном лецу И. „Г.“ оглашен је кривим за основни облик кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ,

извршењем којег је, према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, грубом повредом овлашћења у погледу управљања и коришћења имовином, прибавио противправну имовинску корист за наведено правно лице у износу од 3.699.689,53 динара на штету „Ф. б.“, тиме што је наложио продају 206.191 кг пиварског јечма на којем је наведена банка имала право залогe као средство обезбеђења свог потраживања према И. „Г.“ у означеном износу, по основу издате банкарске гаранције за кредит одобрен И. „Г.ч“ од стране Фонда за развој АПВ.

Како за постојање кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ није од значаја висина прибављене противправне имовинске користи или настале штете извршењем дела, односно дело постоји и ако штетна последица није наступила и у сваком случају прибављања противправне имовинске користи у износу који не прелази пет милиона динара (који износ је квалификаторна чињеница за постојање тежег облика кривичног дела у питању, из става 2. члана 238. КЗ), то износ прибављене имовинске користи у конкретном случају, који истовремено представља износ штете за оштећену „Ф. б.“ као последицу дела, прелази меру интезитета грубе повреде овлашћења која је потребна за постојање кривичног дела из члана 238. КЗ у основном облику за које је окривљени оглашен кривим и може бити цењена окривљеном као отежавајућа околност, па таквом оценом другостепеног суда није повређена одредба члана 54. став 3. КЗ и није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) КЗ на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП учињена и због изрицања окривљеном казне затвора уместо условне осуде која му је изречена првостепеном пресудом сагласно предлогу у оптужном акту јавног тужиоца.

Приликом одлучивања о кривичној санкцији за кривично дело у питању, првостепени суд није везан предлогом у оптужном акту јавног тужиоца у погледу врсте и висине санкције коју ће изрећи окривљеном (члан 420. у вези са чл. 495. и 500. став 1. тачка 6) ЗКП), а поводом изјављене жалбе другостепени суд испитује првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби (члан 451. став 1. у вези са чланом 495. ЗКП). У конкретном случају, жалбом јавног тужиоца поднетом на штету окривљеног предложено је изрицање окривљеном казне затвора у трајању од 6 месеци и другостепени суд је, усвајањем жалбе као основане, преиначио првостепену пресуду и окривљеном изрекао казну затвора у трајању од 4 месеца, у оквиру жалбених разлога и предлога и која казна је испод висине казне предложене у жалби, па није учинио повреду кривичног закона о којој је реч.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаном правноснажном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП истакнута у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.